

Р Ъ К А.

Въ поточе бистро се прѣврѣща
Онази прѣспа бѣла,
А то събрано съ други — става
Рѣка голѣма — цѣла.

Промѣква се рѣката буйна
Прѣзъ долове скалисти;
Изливатъ си водитѣ въ нея
Потоци малки, чисти.

Прѣсича тя поля широки
И безъ да се обърне
Къмъ майка си — морето, тича
Да я съ любовъ прѣгърне!

Люб. Бобевски.

